

* * *

Вітри гули віолончеллю, писали пальми акварель.
Я вчора бачила ту скелю, де був прикутий Прометей.

В країні древньої Колхіди, де п'ється радісне вино.
А я ж вважала, що це — міфи. А я ж вважала, це — давно!

В країні гордій і гористій ця скеля сива, як Софокл.
Її показують туристам, туристи дивляться в бінокль.

Тут берегів амфітеатри, і море міниться од барв.
О Прометею! Варто?!
— Варто! —
так він сказав мені з-за хмар.